

Վահան Տերյան

Դու հասկացար տազնապները իմ հոգու

Դու հասկացար տազնապները իմ հոգու,
Տրտմությունս անսպառ.
Մենք առհավետ շղթայված ենք մեկ-մեկու:

Կյանքս մութ էր, հոգիս ցաված ու խավար,
Եվ օրերըս միայն ցավ.
Իմ սև երկրում ժպտացիր դու լուսավառ...

Եվ քո փայլով իմ աշխարհը լուսացավ,
Չրկան վիհերն իր անել,
Քաղցր է հիմա, լուսավառված, խիհնդ ու ցավ.
Ո՞վ կարող է ինձ քեզանից բաժանել...